

עינינו

נבר

הרב יצחק מלאכי שליט"א
 רב שכונת מטלון מונטפיורי ונוה שאנן
 ורב מחלקת הכשרות בתל אביב (לשעבר)

ברוך שחלק מחכמתו ליראיו

דברי הספד במרר, על מרן הקדוש, רבן של כל בני הגולה, הגאון הרב עובדיה יוסף זצוק"ל שבח והודיה להקב"ה המאיר לארץ ולדרים עליה ברחמים, אשר ריחם על עמו והאיר והזריח להם את המאור הגדול לממשלת הדור היתום, הלא הוא רוח אפינו משיח ה', בוצינא קדישא, פאר הדור והדרו, מרן הקדוש הרב עובדיה יוסף זצוק"ל זיע"א. אשר זכינו והאיר לנו מאורו העצום והבהיר, וסלל לפנינו את המסילה העולה בית אל, בתורתו הצרופה שהיא קב ונקי. איזן וחקיקר ותיקן אזנים לתורה, ופישט לנו את צפונותיה. ברוך שחלק מחכמתו ליראיו.

על מרן הקדוש אני בוכיה, עיני עיני יורדה מים כנחל, שהיה לישראל כאור השמש וכאב רחמן, ודאג לכל הפונה אליו, ברחמים רבים ובפנים מאירות. רבה דעמיה, מדברנא דאומתיה, בוצינא דנהורא, אשר בצילו חסינו. איש האשכולות, איש שהכל בו, תורה, חסד, יושר, אהבת הבריות, דאגה לכל יהודי כאב לבן. ומעל הכל, גולת הכותרת, מידת ענוה, שהיתה בראש מידותיו, למרות גדלותו בתורה, שאין לה אח ורע בדורנו, כי היה כְּחַד מקמאי מדור האמוראים.

עינינו

נברת

איתא במדרש שמות רבה (פרשה ל"ה אות ד'), ועשית את הקרשים למשכן (שמות כ"ו ט"ו), לא היה צריך לומר אלא ועשית את הקרשים משכן, מהו למשכן. אמר רבי הושעיא,

על שום שהוא עומד למשכן. שאם נתחייבו שונאיהם של ישראל פְּלִיָּה, יהא מתמשכן עליהן. אמר משה לפני הקב"ה, והלא עתידים הם שלא יהיה להם לא משכן ולא מקדש, ומה תהא עליהם. אמר הקב"ה, אני נוטל מהם צדיק אחד וממשכנו בעדם, ומכפר אני עליהם על כל עוונותיהם. וכן הוא אומר (איכה ב' ד') ויהרוג כל מחמדי עין, ע"כ. מרן זצוק"ל היה בבחינת כל מחמדי עין, וסילוקו מכפר על הדור, בתורתו ובצדקותו.

ובמדרש איכה רבתי (פרשה א' אות ל"ז) קשה סילוקם של צדיקים לפני הקב"ה יותר מתשעים ושמונה תוכחות שבמשנה תורה ומחרבן בית המקדש. בתוכחות כתיב (דברים כ"ח נ"ט) והפלא ה' את מכותך, ובחרבן בית המקדש כתיב (איכה א' ט') ותרד פלאים, אבל בסילוקן של צדיקים כתיב (ישעיה כ"ט י"ג-י"ד) ויאמר ה' יען כי נגש העם הזה בפיו ובשפתיו כיבדוני ולבו רחק ממני ותהי יראתם אותי מצות אנשים מלומדה, לכן הנני יוסיף להפליא

בית דין
ועדת שחיטה

בשמי ישראל אודיע נאמנה היות אמוץ כי הה' הש' צחק ב' חזקוהו מלאכי שליטא בא אלי להבאץ על מלאכת השחיטה ודיניה. נכנס עמי לבית הקטבות וזאת לפני שלש בהמות שחיטה ראויה וכשרה כרין וכהלכה וגם ברק לפני את הריאה בדיקת מזבית ומחורץ בכל חלקיה והנ' מרגיש בכל מיץ סרבה ואף בחמץ אותו בדיקת שחיטה ובטרפיות השייכים לבהמות שלטפות ועל הכל השליב על ה' הן ועל לאו לאו כהוגן וכהלכה, וכמה סכלים פגומים גדולים וקטנים תקן לפני יפה וראיתי שהוא מרגיש בפנימה דקה מן הדקה וגם שחט לפני ג' עופות כשרים כרין וכהלכה והרי הוא מומחה, לשחוט ולברוק מן הבהמה למינה ומן העוף למיניהו ככל ש"ב ישראל הכשרים, וקבל לפני לחזור ע"י המזורי כמבואר בבה"ט א וגם קבל לפני להעמיד סכנים שיהיו ראויים לשחיטה לפחות פעם בשבוע גם אם לא יצטרך לשחוט ובכן הנני סומך את ידי עליו לשחוט ולברוק מן הבהמה למינה ומן העוף למיניהו ויכולים לסמוך על שחיטתו ובריקתו ככל ש"ב ישראל הכשרים אך בתנאי שיקש שיקיים את כל הנל ע"כ יאכלו עונים וישבטו וכל האוכל משחיטתו סמוך לבו לא יירא כי הוא ראוי והגון לעסוק במלאכת השחיטה ולראיה בידו ע"ד צדק באתי על החתום בש"א לרח מנ"א תשל"ג פע"הק ירושלים תובב"א והכל שריר ובריר וקיים.

נאם: *[Signature]* נאם: *[Signature]* נאם: *[Signature]*

ע"ה עזרא יאיר ה"ו
ש"ב
מחנה ירושלים תשכ"ג
EZRA YAIR
JERUSALEM

נאם
ה"ב עזרא
י"ב
[Signature]

הציר עובדיה יוסף ס"ס
ירושלים ת"ו
מלפני ראבי"ב נכסרים

עובדיה הדאיה
חבר בית הדין העליון לבע"מ
היבנות השלטת ירושלים
בדיקת ירושלים תשכ"ג
OBADIA HADAYA
Member of the High Court of Appeal
Chief Rabbi in Israel
JERUSALEM

את העם הזה הפלא ופלא. וכל כך למה, ואבדה חכמת חכמיו ובינת נבוניו תסתתר (שם), ע"כ. הרי שבמיתת צדיקים נאמרו שתי פליאות, ואלו גבי קללות וחרבן בית המקדש לא נאמרה כי אם פליאה אחת.

ואמרו חז"ל במגילה (ט"ו ע"א) צדיק אבד, לדורו אבד. משל לאדם שאבדה לו מרגלית. כל מקום שהיא, מרגלית שמה, לא אבדה אלא לבעליה, ע"כ. כלומר, כל ההפסד הוא של בני דורו, אבל הוא רק עובר מעולם לעולם. מרן זצוק"ל הלך למנוחות, כי טוב לו שם

יותר מכאן, לחזות בנועם ה' ולבקר בהיכלו. אבל הוא אבד מאתנו, ונשארנו באנחות. נותרנו כיתומים בלא מגן ומחסה. כמאמר דוד המלך ע"ה על חסרונו של אבנר בן נר (שמואל ב' ג' ל"ח) הלוא תדעו כי שר וגדול נפל היום הזה בישראל. שר בתורה, וגדול בגבורה. כן מרן זצוק"ל, היה שר בתורה, וגדול בגבורה. הגן על כלל ישראל בתורתו, ודאג למחסוריו הגשמיים והרוחניים של כל יהודי, ובפרט לרבנים ולדיינים ולכל המשרתים בקודש.

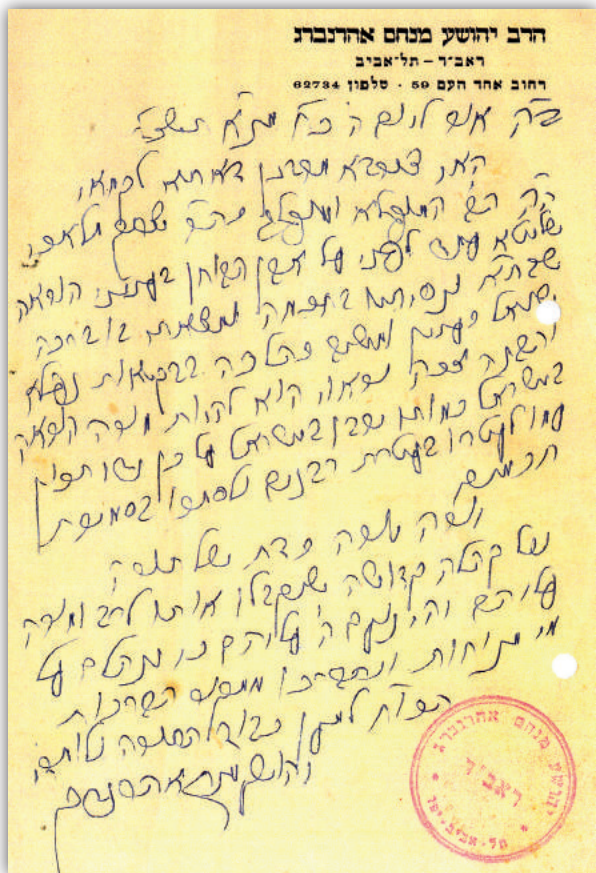
איתא בגמרא שבת (ל' ע"א) אמר רב יהודה אמר רב, מאי דכתיב (תהלים ל"ט ה') הודיעני ה' קצי ומדת ימי מה היא, אדעה מה חדל אני. אמר דוד לפני הקב"ה, רבונו של עולם, הודיעני ה' קצי. [רוצה לומר קצו של אדם ממש, שנגזר עליו מיום הולדו כמה שנים יחיה, ובאיזה

עינינו

נבת

חודש ויום שימות באותה שנה]. אמר לו, גזירה היא מלפני שאין מודיעים קצו של בשר ודם [כדי שיהיה כל ימיו בתשובה, שכל שעה וכל יום וכל שנה הוא זמן מיתתו. ואילו היה יודע זמן מיתתו ממש, לא היה שב עד קרוב לאותו זמן. ושוב ביקש] ומדת ימי מה היא [דהיינו באיזה זמן מהשנה אמות. כי יש ימים ארוכים בשנה, ויש ימים קצרים. דהיינו הודיעני מדת הימים שיהיו באותו זמן שאמות. ומעתה כל שנה ושנה יהיה בתשובה באותם מדת הימים שיוודיעו. ואמר לו שגם זה] גזירה היא מלפני שאין מודיעים מדת ימיו של אדם [מטעם דלעיל, שלא יהיה זה כל ימיו בתשובה, רק בכל שנה באותם מדת הימים. ושוב ביקש, לכל הפחות] אדעה מה חדל אני. [כלומר, שאדע באיזה יום בשבוע אמות. ומעתה יהיה כל שבוע בתשובה באותו יום וקרוב לו]. אמר לו, בשבת תמות. [אמר לו דוד, מדוע אמות

בשבת, הלא יש חשש שמא מחמת מיתתי יבואו לידי סרך של חילול שבת. ואם כן] אמות באחד בשבת. אמר לו, כבר הגיעה מלכות שלמה בנך, ואין מלכות נוגעת בחברתה אפילו כמלא נימא. [אמר לו דוד], אמות בערב שבת [ואני מוכן לוותר על יום אחד]. אמר לו, כי טוב יום בחצריך מאלף (שם פ"ד י"א), טוב לי יום אחד שאתה יושב ועוסק בתורה, מאלף עולות שעתיד שלמה בנך להקריב לפני על גבי המזבח. עד כאן, בתוספת ביאורים, רובם ממחרש"א.

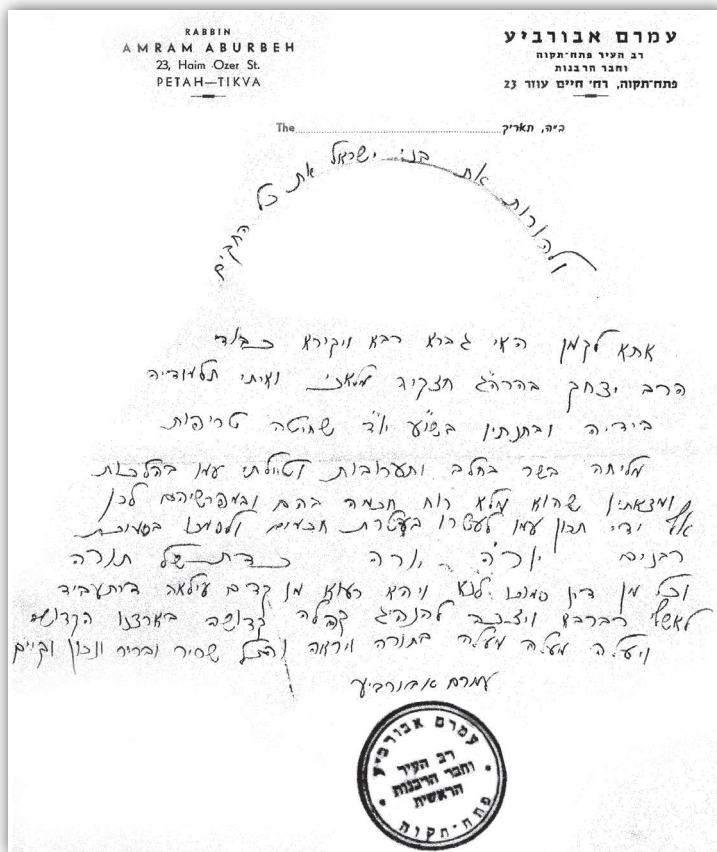

עינינו

נבת

ובזה יובן מה שאמר הקב"ה לדוד, האתה תבנה לי בית לשבתי (שמואל'ב' ז' ה'). כי ימלאו ימיך ושכבת את אבותיך, והקימותי את זרעך אחריך אשר יצא ממעיך, והכינותי את ממלכתו, הוא יבנה בית לשמי, וכוונתי את כסא ממלכתו עד עולם (שם י"ב-י"ג). חזינן מכאן, שהקב"ה לא היה חפץ שדוד המלך ע"ה יבנה את בית המקדש. ויש לשאול מדוע. וכי מי לנו גדול מדוד המלך, שאמר ולבי חלל בקרבי (תהלים ק"ט כ"ב), חצות לילה אקום להודות לך על משפטי צדקך (שם קי"ט ס"ב). ועוד אמר, ראשית חכמה יראת ה' (שם קי"א י'), ושלמה בנו לא הגיע למסקנה זו אלא רק לבסוף, באמרו סוף דבר הכל נשמע, את האלהים ירא ואת מצוותיו שמור כי זה כל האדם (קהלת י"ב י"ג).

אך יובן על פי מה שאמר הקב"ה למשה רבינו ע"ה (שמות כ"ה ט') ככל אשר אני מראה אותך את תבנית המשכן ואת תבנית כל כליו וכן תעשו. לא אמר מראה לך, אלא מראה אותך. כלומר, שהצדיק עצמו הוא תבנית המשכן ותבנית כל כליו, כלי הקודש. וסיים, וכן תעשו. כלומר, כך תעשו לדורות, להדמות לצדיק. כך דוד המלך ע"ה, אמר לו הקב"ה, כאשר אתה עוסק בתורה, יש לי תענוג לשמוע את קול התורה מפיו, יותר מאלף עולות שעתיד שלמה בנך להקריב לפני על גבי המזבח. לפי שהקרבות באים לכפר על החטאים, ואלו דוד המלך ע"ה אומר ולבי חלל בקרבי,

עינינו

נברת

ותורתי היא ההשלמה לשלמות. כזה היה מרן זצוק"ל, בבחינת אני מראה אותך את תבנית המשכן ואת תבנית כל כליו. סלל דרך ללימוד התורה, להנהגה, ליראת שמים ולפסיקת ההלכה, במסילה העולה בית אל.

איתא בבראשית רבה (פרשה י"ז אות ד'), בשעה שבא הקב"ה לברוא את האדם, נמלך במלאכי השרת וכו'. אמרו לו, אדם זה מה טיבו. אמר להם, חכמתו מרובה משלכם. [תמהו מלאכי השרת, כיצד יתכן שהאדם חכמתו מרובה משלהם. לפיכך לאחר שברא הקב"ה את האדם], הביא לפניהם את הבהמה ואת החיה ואת העוף, אמר להם, זה מה שמו, ולא היו יודעין. העבירם לפני אדם, אמר לו, זה מה שמו. אמר, זה שור, זה חמור, זה סוס, וזה גמל. [והשמות היו בעלי משמעות, כמבואר במפרשים]. ואתה מה שמך. אמר לו, אני נאה להקרא אדם, שנבראתי מן האדמה. ואני מה שמי. אמר לו, לך נאה להקראות אדני, שאתה אדון לכל בריותיך, ע"כ.

ויש לשאול, מה חכמה יש במה שאמר אני נאה להקרא אדם שנבראתי מן האדמה, הרי הכל יודעים שהוא נברא מן האדמה. ויובן על פי משל. כאשר אדם הולך לנישואין, הוא לוקח עמו מתנה ועוטף אותה בנייר. וכשמגיע לשם, שואלים אותו מה זה. אם הוא יענה זה נייר, בודאי ילעגו לו, וכי נותנים נייר מתנה לחתן. אלא עיקר המתנה הוא מה שבתוך הנייר. כך אדם הראשון, כאשר

עינינו

נבת

ישיבת מאור חזקיהו, שיעור לבעלי תשובה

שאל אותו הקב"ה מה שמך, היה צריך לענות אני חלק אלוה ממעל, שהרי הנשמה הרוחנית שבתוכו היא העיקר, והגוף שנוצר מן האדמה אינו אלא עטיפה לנשמה. ורק מחמת הנשמה, האדם מורם מכל היקום, נזר הבריאה. אבל הוא השיב, אני עפר מן האדמה, כי על ידי זה לא יבוא לידי גאווה.

כמו כן מורינו ורבינו זצוק"ל, למרות חכמת ה' אשר בלבו, ולמרות גאונותו, היתה ענותנותו מרובה. זכורני, בעודי צעיר לימים, באתי למשרדו לקבל ממנו כושר, והנה כשנכנסתי עשה לי הידור ועמד בפני, ואני התביישתי מאד. וכן כאשר הזמנתיו ליום השלושים לפטירת אבא מרי זצ"ל [תמונות ממעמד זה נדפסות להלן במאמרו של אחי הכותב הרב ציון מלאכי], נענה מיד ובא לכבד אותנו.

תנצב"ה.

2 Nissan 5739

RECOMMENDATION

I would like to announce to our brothers in Israel the establishment of a Kolel for young rabbis and Beit Medrash for Ba'alei Tshuva entitled Maor Hizkiahou in Ramat Hasharon, which was established by G-d fearing men in memory of Rabbi Hizkiahou Malahi o.b.m., who was the rabbi of the town for many years. May they be strengthened in the Torah.

I pray that their desires in the fostering of the word of G-d succeed and th-t they may increase Torah and make its value to be more appreciated, and may they return the old to its pristine beauty, and may the earth be full of the knowledge of G-d.

I beseech my brothers to help and support them in a fitting manner, and with a generous spirit so that they may be able to give strength to the abovenamed Beit Medrash, and the merit of our holy Torah will protect the benefactors and those who support the Torah with physical health, wealth and honour, for the Torah is a Tree of Life for those who cling to it, and those who support it are fortunate.

Ovadia Yosef
Richon Le Zion, Chief Rabbi of Israel.

עובדיה יוסף
שון לציון הרב הראשי לישראל.

